

РЕШЕНИЕ

№ 2127

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **494** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. Я. Г., подадена чрез адв. С. С. от САК, срещу решение по НАХД № 2480/2022 г. на Софийски районен съд, НО, 6-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-026717, издадено на 22.12.2021г. от началник сектор в ОПП – СДВР, с което на касатора, на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП, е наложена за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП „глоба” в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 (три) месеца.

Касаторът намира решението на първостепенния съд за неправилно и незаконосъобразно, поради което претендира неговата отмяна, ведно с потвърденото НП. Конкретно сочи, че в АУАН и в НП не било описано подробно нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено, а районният съд неправилно е приел, че са налице достатъчно доказателства за извършеното нарушение. Не представя нови доказателства. В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касацията – началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания и следи служебно съгласно чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С процесното НП касаторът И. Я. Г. е санкциониран за това, че на 25.03.2021г. в 13.06 часа същият е управлявал в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]до № 28 товарен автомобил „А. Аб Олроуд куатро“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Р. лизинг“ и с ползвател „Заара Агротрейд“ ЕООД, със скорост на движение 105 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място, с което е нарушил чл.21, ал.1 от ЗДвП.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателна отговорност на лицето, тъй като И. Г. е извършил от обективна и субективна страна вмененото му нарушение, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а административните наказания са правилно определени съобразно предвиденото в санкционната норма.

Тези изводи изцяло се споделят от настоящия касационен състав.

Съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП при избиране скоростта на движение на пътно превозно средство на водача е забранено да превишава скоростта от 50 км.ч. в населено място. Превишаването на скоростта в конкретния случай е безспорно установено с автоматизирано техническо средство система за видеоконтрол № 653, заснемаща дата, скорост, час и регистрационен номер на автомобила, което е преминало периодична проверка. Безспорно е и авторството на деянието, доколкото касаторът лично е подписал декларацията по чл.188 от ЗДвП, че е управлявал превозното средство. Следователно, предвид установените от районния съд факти и обстоятелства, при доказаност на нарушението и вината на извършителя законосъобразно касаторът е привлечен към административнонаказателна отговорност и му е наложено административно наказание.

Неоснователни са твърденията на касатора, че АУАН и НП не съдържат подробно описание на нарушението. И в двата акта е направено достатъчно и пълно, ясно и конкретно описание на нарушението, с оглед на което изцяло са изпълнени изискванията на чл.42,ал.1,т.4 и чл. 57, ал.1,т.5 от ЗАНН.

Неоснователни са и възраженията, че районният съд е формирал изводите си при спорни обстоятелства и при липса на достатъчно доказателства за извършеното нарушение. Противно на твърденията на касатора, настоящата инстанция намира, че СРС е изградил преценката си след всестранин и пълен анализ на събрания доказателствен материал. Съдът е изпълнил напълно и задължението си за извършване на цялостна служебна проверка за законосъобразност на НП, при което е достигнал до обосновани и правилни изводи.

Предвид изложеното дотук, не са налице твърдените касационни основания, поради което решението на районния съд се явява правилно и следва да бъде оставено в сила. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.07.2022 г., постановено от Софийския районен съд,
НО, 6 състав, по НАХД № 2480/2022 г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: